

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De Christi iustitia & potestate iudicaria, Cap.10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

ationem. Sal, quia imperfectionum no- ^{4. Reg. 2.}
 strarum insipiditatem condit. Aquila, quia ^{Deut. 32.}
 nos prouocat vt mente ad considera-
 tionem rerum caelestium ascendamus. ^{Ioan. 14.}
 Veritas, propter securam & veracem
 doctrinam. Via, quoniam ad caelos ^{Ibid.}
 nos deducit. Vita, quia vitam nobis im- ^{Ibid.}
 pertitur. Denique appellatur liber; in quo ^{Psal. 39.}
 omnes electi & praedestinati ad regnum
 caeleste descripti sunt. Extant & alia mul-
 ta quae e sacris literis peti potuerunt, no-
 bis satis est pio Lectori ea leuiter indicasse,
 vt hac luce praeeunte clarius Seruatoris
 nostri misericordiam & benignitatem ag-
 noscere, atque in animo pium affectum
 & efficax desiderium, immensae, qua ei de-
 uincti sumus, obligationi respondendi suf-
 citare valeat.

DE CHRISTI IUSTITIA ET
Potestate iudiciaria.

CAPVT X.

HAec erit vltima circumstantiarum
 personae Christi patientis, qua con-
 siderationi huic finem faciemus: quam id-
 circo praeterire nolimus, quod & ipsa pas-
 sionem eius vehemeter aggrauet vti pau-
 lo post declarabimus: imo quisque primo
 statim respectu intelligere potest, contra
 fas & aequum fieri, quod ei, qui iustitiam
 semper

semper coluit & exercuit, aliquis iniuriam irroget: & quod Reus in iudicem suum iustissimam damnationis sententiam ferat.

Quid sit iustitia.

PORRÒ nomen hoc iustitiæ, quia late admodum patet, duplicem admittit significationem; priori significato, idem est quod Sanctitas: vnde homines Sancti iusti appellantur: posteriori, verò, eam virtutem denotat, quæ unicuique, quod suum est, tribuit. Nos, quia de priori eius significato, id est, de sanctitate, supra differimus, hic solum Christi iustitiam, quatenus secundo modo sumitur, considerabimus.

Y.

Iustitia Christi quatenus Deus.

PRIMÒ igitur considera, Christum Dominum & Servatorem nostrum, quatenus DEUS est, non solum esse iustum, sed ipsam iustitiam: quia ex diuinis attributis vnum est iustitia, iuxta illud Psalmistæ. *Iustus Dominus & iustitiam dilexit*. In quo autem diuina hæc iustitia consistat, docet S. Dionysius Areopag. quando ait: *Oportet scire diuinam iustitiam, in hoc verè existentem, veram iustitiam, quia omnibus retribuit propria secundum vniuscuiusque existentium dignitatem & vniuscuiusque naturam in propria saluatione & virtute*. Vnde aduerte quam iustus sit DEUS in bonorum actionibus remunerandis & improborum sceleribus castigandis, adèd vt nulla sit vel minima bona actio, cui debitam mercedem non

Psal. 10.

cap. 8 de diuin. nomin.

repen-

rependat: nec vllum scelus, in quod debito supplicio non animaduertat: nec vnquã vel in malorum flagitijs seuerè puniendis, vel bonis meritam gratiam reponendis, lassitudine afficiatur.

SECUNDO expende tecum, qualis fuerit Christi iustitia etiam quatenus homo: quandoquidem de illo fuit prædictum eã temporibus illius nascituram: *Orietur in diebus eius iustitia & abundantia pacis*: atque aduentum ipsius antecessurum esse: *Iustitia ante ipsum ambulabit*. Et quanquam erga nos misericordia magis quam iustitia vsus fuit: propterea tamen existimandum non est, hanc illa minorem esse: sed potius gratiã ei à nobis referendã sunt, quod cum promereretur vt iustitiam in nos animaduertendo exerceret: maluerit, misericordia sua nos amplecti, & clementer ignoscere.

TERTIO reuolue tecum, Christum potestatem hanc hominum merita & actiones dijudicandi, accepisse à DEO Patre, iã inde ab instanti conceptionis suã, & tunc fuisse immediatum omnium creaturarum iudicem institutum. Propterea apud Ioannem ait: *Pater non iudicat quenquam, sed omne iudicium dedit Filio*. Quem locum quãuis nonnulli sanctorum Patrum intelligant de Christo quatenus DEVS, attamen è

II.
Iustitia
Christi qua-
tenus
homo.
Psal. 71.
Psal. 84.

Christus
habuit iu-
dicandi po-
testatem ab
instanti cõ-
ceptionis
suã.
Ioan. 5.

contra-

contrariò alij non pauci eū intelligi volū-
de Christo quatenus homo: vti etiam
cipiendus est alter ille apud S. Ioannem
cus, vbi Christus ait. *Potestatem dedit ei iu-
diciū facere, quia filius hominū est.*

Ibid.

IV.

Quas ob
causas Chri-
stus omniū
iudex fit
constitutus.

1.

2.

3. p. 9. 59.
art. 2.

3.
Lib. de ver-
bis Dom.

e. cor. 5.

V.

QUARTÒ considera, causas, propter
quas cōueniebat, Christo quatenus homo
erat, iudiciariam hanc potestatem à Deo
Patre conferri, quarum hæ sunt præcipue
Prima. quia erat caput vniuersæ Ecclesie
ideoque congruebat vt illius quoque iu-
dex esset. *Secunda,* vt iudiciū esset magis
proportionatum & suaue hominibus: quod
quemadmodum D. Thomas rectè ait: *Sic
ut Deus per causas medias, tanquam propinquo-
res effectibus operatur: sic iudicat per homi-
nem Christum, vt sit suauius iudiciū homini-
bus.* *Tertia,* quia decebat, cōfirmante S. Au-
gustino, eos qui iudicandi erant, omnes, iu-
dicem suum aspicere: iudicandorum autē
cum alij probi, alij improbi sint, opus erat,
vt Christus in iudicio omnibus se quate-
nus homo manifestaret & conspicuū præ-
beret: cū quatenus DEVS est, solis probis
se intuendum exhibeat. Vnde S. Paul⁹ ait:
*Omnes nos manifestari oportet ante tribunal
Christi, vt referat vnusquisq, prout gessit in cor-
pore suo, siue bonum, siue malum.*

QUINTÒ expende tecum, Christi po-
testatem iudiciariam non modò ad homi-
nes

res eorumque actiones, verumetiam ad Angelos, se extendere: quemadmodum nonnulli sanctorum Patrum asserunt, & ex S. Paulo eruitur, quando ait: *Nescitis quoniam Angelos iudicabimus?* Nam si homines sancti, auctoritate à Christo accepta, potestatem habituri sunt Angelicos spiritus diiudicandi, quanto magis Christus eadem præditus erit potestate.

Christus est etiam iudex Angelorum.

1. Cor. 6.

SEXTO considera, Christum iudiciariam hanc potestatem iuste promeruisse, per illam præcipue subiectionem, qua cum esset ab omni foro & iudicio creato exemptus, iudicio & tribunali Pilati, Annæ, & Caiphæ, se submitit: quamobrem de semetipso ait: *Ego vici & sedi cum Patre meo in throno eius.* id est, in throno iudiciariæ potestatis.

VI

Qua potissimum actione Christus promeruerit iudiciariam potestatem.

Apost. 3.

SEPTIMO reuolue tecum, quod cum Christus, uti demonstratum est, eximiam hanc potestatem ab instanti cõceptionis suæ haberet, attamen nunquam ea dum in terra inter homines viueret, uti voluerit, ut relinqueret nobis viuû humilitatis & similis dignitatis non ambiendæ exemplum: nam ideo apud Lucam rogatus ut de lite quadam inter duos fratres suam ferret sententiam, recusauit, affirmans se non esse constitutum eorum iudicem: quod ita intelligendum est, quasi dixerit: se

VII.

Christus de inter homines vixit, nunquam vsus fuit hac potestate.

Luc. 12.

se actu iudiciali vti nolle.

VIII.

Quantum a futura sit crucifixorum Christi confusio in die iudicij.

Sap. 2.

Zach. 12.

OCTAVO expende tecum, confusio nem, qua perfundentur, qui Christum iniuste ad mortem ignominiosissimam iuxta illud, *Morte turpissima condemnarunt eum*, condemnarunt, quando ab illo ipso in quem mortis sententiam dictarunt, iudicari cernent: & illum quem in crucem egerunt, intueri cogentur: quemadmodum Christus per Zachariam ait. *Aspiciet ad me quem confixerunt*. Idque eò amplius, quò clarius cognoscent, ideò hanc potestatem ei collatam esse, vt ab omnibus honoretur, vti Christus indicauit, quando inquit. *Pater omne iudicium dedit Filio, vt omnes honorificent Filium sicut honorificant Patrem*.

Joan. 5.

IX.

Christus il libenter in hominem exercet iudicariam potestatem.

NONO & postremò, ex supradictis conijce, quantoperè displiciat DEO, propter amorem, quo te complectitur, quod iudicariam potestatem in te exerciturus sit, in mortis articulo, & in tremendo vniuersalis iudicij die: quia vt omnem occasionem te iudicandi & propter scelera tua condemnandi effugeret, voluit semetipsum ea per modum suspensionis, ante tribunal Pilati priuare. Veruntamen væ tibi, si illum non agnoueris, neque susceperis, sed in sceleribus tuis perseueraris. Væ quoque tibi, si necessarium fuerit, ad maiorem tuâ

confe

CONSIDERATIO II. 125

confusionem, illa hora tibi exprobrare,
quanta sustinuerit & passus fuerit Chri-
stus tua causa: & in conspectu & præsen-
tia omnium hominum tibi summa cum
erubescencia ostendere, quam flocci fe-
ceris Christi contumelias & infamias, tor-
menta & sanguinis preciosissimi effusio-
nes, acerbissimam & crudelissimam mor-
tem pro te ingratissimo perlatam. Non e-
rit tunc opus ferre sententiã, tu ipse eris Iu-
dex, tu Accusator, tu Reus: conscientia
tua te accusabit, ipsa te iudica-
bit, ipsa denique te
condemnabit.

(..)

I

CONSI-